

pentru toți ostașii supuși ordinilor s'elle. Nu lipsi totu-uă-dată a adăoga, că are să-i comunice și óre-care plăcute sciri, pe care le-a priimitu de curând din părțile Russiei și Turciei.

În acelașu timpü se prefăcu a se adresa și către căpitaniî presinți dicëndü : „Dér' voi, cum diceți, fraților ? La neînțellegerea ce există între prințulü Ipsilante, părintele nostru, și camaradulü nostru Tudorü, găsiți voi cu calle, ca la acéstă critică epocă să mérgă Tudorü și să se înpace cu susü numitulü Prințü, séu nu ? Iér ei, fôr' a arăta că aü cea mai mică înțellegere cu dënsul, respunseră în gura mare și toți într'uă unire: „Da, da, să mérgă, să mérgă negreșitü ! căci altü-felü suntemü perduți cu toții !)

Vedëndü Tudorü, pe neașteptate, că șefii s'ei de óste incuviințéră și consimțiră la ducerea lui la Têrgovișce, ceea ce se acorda cu propunerile lui Olimbie, și simțindu-se din acésta coprinsü de unü presimțimëntü fatalü, se înduplecă la acéstă plecare de și fõră voia sa. Din întêmplare, Olimbie găssi în camera lui Tudorü și uă scrisóre sigilată, pe

1). Nu încape înduoială că Olimbie, temëndu-se de vre-unü măcelü din partea gardei și intimilorü lui Tudorü, se ferea de verice asprime și întrebuiță acéstă stratagemă diplomatică, sigurü fiindü și de consimțimëntulü subalternilorü s'ei, dupë însciințarea ce aceștia îi trimisesseră: căci altü felü l'arü fi pututü ucide și ênsuși cu mâna sa, dér' atuncî și-arü fi expusü și elü viața în pericolü.

(Nota Autorului).